

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – B. K. mot Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo)

(Mål C-742/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Arbetstidens förläggning – Militär personal – Unionsrättens tillämplighet – Artikel 4.2 FEU – Direktiv 2003/88/EG – Tillämpningsområde – Artikel 1.3 – Direktiv 89/391/EEG – Artikel 2.2 – Verksamhet som utövas av militär personal – Begreppet "arbetstid" – Vaktjänst – Tvist avseende en arbetstagares lön)

(2021/C 349/05)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: B. K.

Motpart: Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo)

Domslut

- 1) Artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, jämförd med artikel 4.2 FEU, ska tolkas så, att vaktjänst som militär personal genomför i fredstid inte omfattas av direktivets tillämpningsområde
 - när den utförs inom ramen för grundutbildning, operativ träning eller en militär insats i egentlig mening, eller
 - när den utmärks av så speciella förhållanden att den inte lämpar sig för ett rotationssystem för personalen som gör det möjligt att säkerställa att kraven i detta direktiv iakttas, eller
 - när det mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter framgår att denna verksamhet utövas under förhållanden av exceptionellt allvarlig och omfattande art, vilka kräver att absolut nödvändiga åtgärder vidtas för att skydda befolkningens liv, hälsa och säkerhet, och att ett effektivt genomförande av denna verksamhet skulle äventyras om samtliga bestämmelser i direktiv 2003/88 skulle iakttas, eller
 - när tillämpningen av detta direktiv på en sådan verksamhet – i form av ett krav på de berörda myndigheterna att inrätta ett rotations- eller planeringssystem för arbetstiden – inte skulle kunna ske utan att äventyra att de militära insatserna i egentlig mening kan utföras på ett tillfredsställande sätt.
- 2) Artikel 2 i direktiv 2003/88 ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot att vaktjänstperioder då militär personal måste uppehålla sig vid sin kasern, men inte utför något faktiskt arbete, inte avlönas på samma sätt som vaktjänstperioder då denna personal faktiskt utför arbetsuppgifter.

⁽¹⁾ EUT C 19, 20.1.2020.